

Я БАЧИВ, ЯК ВІТЕР БЕРЕЗУ ЗЛОМИВ

Помірно

Я ба - чив, як ві - тер бе - ре -
зу зло - мив, ко - рін - ня по - ру -
шив, гіл - ля по - тро - шив, а лис - тя, не
зв'я - ло і сві - же бу - ло, аж по -
ки за го - ру вже сон - це зай - шло.

Я бачив, як вітер березу зломив,
Коріння порушив, гілля потрошив,
А листя не зв'яло і свіже було,
Аж поки за гору вже сонце зайшло.

Я бачив — метелик поранений мрів,
Крильце перебите на сонечку грів, —
Ще трошки пожити на думці було,
І може пожив би, так сонце зайшло.

Я бачив, як серну підстрелив стрілець,
Звалилася, бідна, прийшов їй кінець.
Боротися з смертю було їй не вміч,
Одначе боролась, поки зайшла ніч.

Зі мною розталась дружина моя,
Зостався на світі без сонечка я.
Одначе на себе я смерть не зову,
Я з серцем розбитим живу та живу.